

transactione receptas; ad quam restitutionem, licet minor qui impugnat transactionem + teneatur saltem in actu executionis, ut monet Imperator in l. unica C. de reput. l. quod si minor, §. restituitur, ff. de minor. & l. si diversa C. de transact. Molin. de primogenit. lib. 4, cap. 9, sub n. 43, Hoc tamen procedit eatenus, quatenus minor + ex pecuniis receptis factus sit locupletior, ut cavetur in l. sine hered. 32, §. interpositio 4, ff. de administrat. Tut. & multis aliis per Gloss. congestis in dicta l. unica verbo, restituere, Faber in rationabil. ad l. quod si minor 24, ff. §. restitutio 4, ff. de minor. Quod probandum est per allegantes; nam in omnibus, qui contrahunt + cum illis, qui non aliter obligari possunt, quam si in rem eorum pecuniæ versæ sunt, probatio incumbit eis qui pecuniam dederunt. l. Civitas 27, ff. de reb. credit. l. si prædium 16, Cod. de præd. minor. l. si in rem 3, Cod. quand. ex fact. Tut. vel Cur. Bart. dicta l. 27, num. 14, ubi Adden. plures cumulat, litera D. Anton. Fabr. in rational. ad eandem l. 27, ubi latè Rimin. jun. consil. 5, n. 16, & 17, ubi quod non probatur factus locupletior, ex eo solo, quod pecunias recepit; quia potuit illas male consumere. Giurb. decis. 103, num. 10, & 11, Rota decis. 60, num. 5, & 6, inter impressas apud Pic. de statut. Urb. lib. 3, c. 151, decis. 678, n. 7, p. 1, recent. & decis. 18, num. 28, & seq. coram Reverendiss. Urgellen.

Et maximè, quia contractus celebratus fuit in Urbe, & ejus nullitas provenit ex statut. Urbis lib. 1, cap. 151, & ex consil. Marchis. lib. 5, cap. 25, disponen. quod contractus initus à minore non adhibitis solemnitatibus, + præsumatur extortus dolo, qui excusat impugnantem à restitutione acceptorum. Bald. in dicta l. unica n. 2, oppos. 2, & Salic. ibidem oppos. eadem Cod. de reput. Gott. decis. 118, circa finem, & procul dubio quando (prout hic) non agitur de rescissione, + sed de nullitate contractus, ut pluribus relatis, bene Gregor. XV. sanct. mem. decis. 473, numer. 21, versic. quia dicuntur de restitutione, & signanter attento quod agitur, vigore commissionis Sanctissimi, quâ stante potest rectè agere, non restitutus acceptis, ut in terminis Card. Seraph. decis. 922, num. 1, & per tot.

20 Ultra quod etiam + Anton. Franciscus tenetur Vincentio restituere fructus perceptos ex bonis communibus Anconæ, + & de illis reddere rationem, sicut quilibet alius administrator, l. 1, §. officio, ubi Bald. ff. de Tut. mun. de ratio. cap. 32, n. 2, Greg. XV. decis. 30, n. 4, & decis. 187, n. 1. Ac propterea interim licitè potest Vincentius + quicquid habuit, retinere. Neguzan. de Pignor. 1, 3, nu. 11, 13, & seqq. Achill. decis. 4, de caus. poss. & propr. Seraph. dicta decis. 922, num. 8, ubi latè.

Nec visa fuit obesse decisioni Fontanell. 139, nu. 12, ibi, nec interim dentur alimenta, nec sumptus litis subministrantur * actori ex adverso allegata; quia ne sibi contrarius videatur Fontanell. ex seipso explicandus est: Etenim in supra allegata clausula 6, gloss. 2, p. 4, n. 35, in puncto fratris, qui alteri fratri omnia sua bona cesserat, & agebat ad rescissionem, tenet alimenta, & sumptus litis deberi, stante boni Juris præsumptione, & ita in iisdem terminis decissum in Senatu Montisferrati, testatur Surd. dicto titul. 1, quæst. 113, dicto num. final. in fine; quia ambo respondent Doctoribus pro contraria, ab utroque citatis num. præcedent. & boni conferunt congesti præallegatis decisionibus, Romana alimentorum, coram

DD. Decano Urgellen. & Pirovano, & Fanen. dotis coram D. Cerro.

Denique nec refert quod post introductam causam in Rota, data fuerint scuta 145. Vincentio, in diversis vicibus; quia DD. ordinarunt hanc summam esse computandam ad debitum Vincentii, & sic Antonium fratrem teneri à die 19. Decembris anni præteriti, qua emanavit rescriptum Sanctissimi, super nullitate donationis, & subministratione alimentorum præstare Vincentio dicta menstrua scuta 40. usque ad realem & effectivam dimissionem suorum bonorum, ex dicto contractu nullo nulliter habitorum, demptis tamen dictis scutis 145, hucusque de ordine Rotæ solutis.

Et ita fuit decissum, coram Reverendiss. D. meo Dunozeo Decano in cujus absentis locum ego subrogatus, decisionem extendi, utraque parte audita.

DECISIO XXII.

R. P. D. GHISILERO.

Mediolanen. Donationis.

Lunæ 17. Decembris 1646.

SUMMARIUM.

- 1 Donatio sub conditione, ea non adimpleta resolvitur. Ob inobservantiam resoluta, ad donantem revertitur, num. 5.
- 2 Donatum sub conditione contraria, censetur ademptum.
- 3 Contractus ex conventionione legem recipiunt.
- 4 Pacta in contractibus sunt servanda.
- 5 Substitutus in casum mortis donatarii, durante vita donatarii, non censetur vocatus.
- 6 Actus unus ab altero interpretationem recipit.
- 7 Noluisse quis præsumitur quod non disposuit.
- 8 Declinatoria non opponitur post consensum in Judicem.
- 9 Monasterium representat personam Monialis. Et de ratione, num. 11. Adit hæreditatem Moniali delatam, n. 12.
- 10 Donationem revocans tenetur accepta restituere. Declara ut num. 14.

Commissa mihi causâ appellationis interpositæ à sententia, per judicem delegatum Apostolicum lata, confirmatoria alterius Vicarii Mediolani, quæ præcesserat ad favorem Monasterii S. Mariæ Magdalene, sub die 10. Junii 1644. fuit dictum, donationem, de qua agitur, fuisse resolutam respectu Comitum Francisci, ob contraventionem, & moram in solvendo alimenta reservata donatrici, reservato quod particulariter videtur, ad ejus commodum fuerit resoluta, an Monasterii, seu potius substitutorum; sub die 16. Martii currentis anni prosequendo disputationem super reservatis; pariter fuit dictum, Donationem fuisse resolutam ad favorem Donatrici (& consequenter Monasterii ex ejus persona) durante tantum vitâ dicti Comitum Francisci contravenientis.

Concessa audientia substitutis, aliisque condonatoriis, DD. non obstantibus per illos adductis steterunt in decisis.

Ratio resolutionis fuit, quia cum donatio oblationem Comitum Francisci in solutione futurorum

torum 400. auri librar. 6. Imperialium, quæ donatrix in bonis donatis pro suis alimentis, donec viverit, quolibet anno sibi reservavit, propter pactum, quod haberetur pro non facta, essetque nullius roboris, & effectus, & non alias &c. resoluta sit pro parte spectante ad ipsum Comitum Franciscum, utique resolutio ex defectu conditionis inductæ ex clausula, non alias, &c. facit, + ut intret ad favorem Donatrici reservatio domini ipsi jure, Bart. Angel. Imol. & alii in l. 1. ad fin. ff. de donat. gloss. in l. traditionibus Cod. de pact. Dec. consil. 184, n. 4. Surd. cons. 369, n. 26. Pe-regriin. cons. 77, n. 7. lib. 3. Cyriac. controvers. 239, à n. 5. usque ad n. 14. Nam donatum + sub conditione censetur ademptum, sub contraria conditione l. aliquando, ff. de cond. & demonstr. Rimin. jun. cons. 222, n. 133. Surd. cons. 157, n. 9. Contractus + enim ex conventionione legem accipiunt l. 1. §. si convenerit, ff. de pos. & nulla major justitia est in contractibus, * quam pacta servare. Bald. cons. 439, num. 1. vol. 1.

Non obstat, quod, ex quo donatio, de qua agitur, fuit facta Alberico Galeotto, Joanni Jacobo, & cujlibet ipsorum hæredibus, & successoribus, cum reciproca substitutione inter illos, censetur revocata quoad Comitum Franciscum, non autem quoad alios vocatos, & substitutos, cum tot censentur donationes, quot personæ, & unus habeat bona donata independentem ab alio; quia non versantur in revocatione, sed resolutione ex pacto resolutivo ab initio adjecto cum clausula, & non alias, &c. quæ facit, veniente casu resolutionis, dominium esse ipso jure retro translatum in Donatricem, ac si donatio facta non fuisset ex supra allegatis. * Et cum in casum contraventionis non adit particularis dispositio, nec ullus sit datus substitutus, sed tantum in casum mortis, donec vivit is, qui contravenit, bona donata spectant ad donatricem juxta tradita per Rip. in l. generaliter n. 18, & seq. C. de revoc. donat. quem sequitur Mant. de tact. lib. 13, tit. 48, n. 7. quia substitutus * in casum mortis donatarii, non censetur vocatus durante vita ejusdem Donatarii l. Statius §. Cornel. Felici, ff. de jur. sisc. & quamvis Donatarius possit in vita expressè restituere bona donata substituto l. post mortem C. de fideicom. non inde sequitur, quod substitutus ante mortem gravati capiat bona donata vigore substitutionis, cum interim, donec vivit gravatus, dicatur illa habere ex donatione sibi facta à gravato, non autem ab eo, qui ipsum substituit, ut tradunt communiter Doctores in d. l. post mortem.

Nec facit, quod, cum donatrix alius vocaverit in casum mortis, & in casum delicti, credendum sit, ejusdem intentionis fuisse etiam in casum non solutionis dictæ annuæ * quantitatis sibi servatæ pro alimentis, cum unus actus ab altero interpretationem recipiat. §. ult. ubi Bart. ff. de leg. 3. Quia retorquetur argumentum, quod si vocavit alios successivè in casum mortis, prout etiam in casum delicti alicujus, non præsumitur, quod ita voluerit facere in non solutione dictæ annuæ quantitatis, cum facile ei fuisset hoc exprimere; quod cum non fecerit, * præsumptio est noluisse facere juxta l. unicam, §. si autem ad deficientis C. de caduc. toll. cap. ad audientiam de decim. Cravett. consil. 161, n. 8. Joan. de Anan. cons. 22, n. 3, in fin. ubi respondet, quod si Testator in una parte testamenti faciat mentionem de filiis masculis, & in altera non, non dicitur idem disposuisse in ea, in qua facit mentionem, ut in altera, quia facile ei fuisset dicere si placuisset ita agere.

Non obstat defectus jurisdictionis Vicarii Mediolani Judicis, à quo, & sic quod processus remaneat nullus, quia ex concordia firmata inter forum Ecclesiasticum, & Laicalem Mediolani, & per sanctæ memoriæ Paulum V. confirmata sub c. 1. & 9. Jurisdictio in hoc casu præservatur Vicario, & datur electio actori Clerico, & Comes Franciscus comparuerit coram dicto Vicario, exhibendo schedulam depositi terminorum decursum, citando monasterium ad recipiendum, & reportando decretum favorabile, non amplius hodie, * post duas sententias potest opponere declarationem fori, & defectum Jurisdictionis Vicarii, in quem confertur, ut in terminis firmavit Rot. decis. 305, n. 13, 14, p. 7. recent.

Pariter non subsistit, quod cum hoc jus revocandi donationem sit personale, & in alium non transferatur, hoc Judicium non possit intentari nomine Monasterii, etiamsi successerit in omnibus Juribus Donatrici, propter professionem in eo emissam. Quia cum jura sanguinis, proximitatis, & primogenituræ, alique longè magis personalissima, & quæ per quemquam representari nequeunt, per Monasterium tamen valeant; potuit Monasterium ex persona Donatrici, cujus placito est reservata facultas declarandi donationem resolutam, ob non solutionem alimentorum * promissorum, eodem placito uti, & resolutionem declarare, cum in omnibus repræsentet personam Monialis, eique succedat. Bero. in cap. in presentia n. 530. de probat. Honded. consil. 99, n. 14. & seq. lib. 1. Surd. cons. 238, n. 4. quia voluntas Monialis * translata est in Monasterium l. si Religiosus de elect. in 6. Hinc in simili, potest Monasterium adire hæreditatem Moniali delatam, * licet jus adeundi sit personale, & cedi non possit. Sanchez in præcept. Decalog. lib. 7, cap. 12, n. 40. Castro Palaus aper. moral. tom. 3. tract. 16. disput. 3. punct. 3. punct. 5. num. 5.

Minus facit quod dictum Monasterium ante omnia teneatur restituere summam * receptam intuitu dictæ donationis per text. in l. si diversa pars, ubi Bart. Salicet. & alii C. de transact. Paris. cons. 96, n. 112, vol. 1. Menoch. cons. 1111, n. 63. Nam quicquid sit, an dispositio dicti Textus habeat locum in donatione respectiva, certum est, non habere locum in casu, de quo agitur, in quo petitur rescissio donationis, aut ejus nullitas allegatur, sed agitur ad resolutionem ob pacta non servata, culpâ Comitum Francisci Donatarii, * qui non adimplevit ex parte sua, quo casu non est faciendum restitutio acceptorum, ut ad litteram firmavit Rota coram Caputaq. decis. 317, n. 3, p. 3. & deinde in Mediolanen. legati 11. Decembris 1593. coram Gypso, & faciunt tradita per Add. ad sanct. mem. Greg. XV. decis. 354, num. 17. vers. limitatur tertio.

Et ita pro confirmatione supradictarum decisionum fuit resolutum.

DECISIO XXIII.

R. P. D. CORRADO.

Farsen. Bonorum.

Mercurii 13. Januarii 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Filiatio conjecturis probatur, respectu Patris. Declara ut num. 2. & num. 7. & num. 8.
- 3 Testes qualiter deponere debent, ad probandum

- bandam filiationem ex parte Patris, & n. 4. Super fama deponentes debent deponere cum requisitis, num. 6.
- Argumentum à similitudine patris, debile est ad probandam filiationem.
- Bona ad extraneos transitoria, transeunt etiam ad naturales. Limita ut nu. 10. & nu. 11.

In alia propositione hujus causæ, fuit resolutum Catharinam esse immittendam in possessionem honorum, de quibus agitur; Quia non satis constabat Octavianum Camillum esse filium Tiberii de soldatis, ita ut per subsequens matrimonium inter eum & Annam contractum, legitimatus censeretur, ac proinde capax succedendi in eisdem bonis, quæ sunt directi domini Abbatis Farfensis, ut habetur in decisione sub die 9. Decembr. 1644. Verum quia postea ad coadjuvandam filiationis probationem, plures testes inducti fuerunt; ideo re denuò discussa adhuc Domini steterunt in decisis.

Quia licet verum sit, quod filiatio, quæ regulariter respectu Patris directè, atque præcisè probari non potest ex conjecturis, & ac presumptionibus justificatur, ad l. Lucius Titius ibique gloss. fin. ff. de cond. & dem. gloss. fin. in l. quia semper vers. Item quod dicit, ff. de in jus vocand. & in l. 1. in verb. quoties vers. sed nomen est impossibile, ff. de prob. & in c. Michaël. in verb. constituit extr. de fil. Presb. & in cap. transmissæ in verb. indicis qui fil. sint legitim. Bald. in cap. per tuas sub n. 4. vers. oppono quia difficilis est probatio, ibique Dec. n. 12. vers. tertio nota, & seq. de prob. Butr. in d. cap. transmissæ sub n. 10. vers. quia cum hæres, & Præpos. sub n. 2. in tertio not. extr. qui fil. sint legitim. Angel. in d. l. 1. sub n. 4. vers. tertio nota, ibique Salyc. n. 2. vers. sed filiationis probatio ff. de prob. Anchar. conf. 225. videtur prima facie dicendum nu. 6. vers. cum enim Paris. conf. 10. n. 39. vers. & istud ac seq. lib. 2. Bursat. conf. 384. sub n. 18. vers. tertio, & ultimo, Sard. conf. 1. sub n. 37. vers. removetur quoque ac seq. Paleot. d. noth. & spur. c. 22. & alii adducti per Lup. de illegitim. com. 1. §. 3. sub n. 1. & 6. vers. præsumitur autem. Rota decis. 238. sub n. 2. vers. Nam cum certa p. 1. di. vers. & in recent. decis. 409. n. 1. & decis. 430. n. 12. vers. Quia cum hæc res, & seq. p. 5. & decis. 314. n. 1. vers. Quia ad hunc effectum p. 6. n. & in Roman. hæred. de Gratian. 7. Febr. 1642. coram R. P. D. meo Royas, in §. quia, & sæpe in aliis, sive quæstio sit cum parentibus, sive cum aliis, ut probatur in d. cap. per tuas extr. de prob. l. si vicinis, Cod. de nupt. Præpos. in d. cap. transmissæ ante fin. vers. Hoc est dubium ibi sed potest responderi & extr. qui fil. sint legitim. Alex. conf. 88. missis tribus primis sub nu. 9. vers. tamen istis non obstantibus lib. 7. Nat. conf. 235. sub n. 1. vers. Et hæc assertio, ac seq. Rot. decis. 247. n. 8. vers. ex prædicto Jacobo, p. 1. & d. dec. 430. n. 14. vers. quia cum ut dictum est, & n. 66. vers. & si regulariter p. 5. & d. decis. 314. n. 18. vers. minus obstat, ac seq. p. 6. recent.

Hæc tamen in decisoriiis judiciis, in quibus agitur de magno, & perpetuo præjudicio, velut de successione, hæreditate, & vel Fideicommissio, requiruntur efficaciores, quam in præparatoriis, & provisionalibus, ut probat text. in l. si quis à liberis §. si vel parens, & l. si neget. ff. de liber. agnoscend. Bald. in l. eam quam. sub n. 8. vers. dic pro solutione, C. de fideicom. & conf. 180. mortuo filio, sub n. 3. vers. præterea lib. 3. Aret. in d. cap. per tuas sub n. 27. Ex his etiam decidetur extra de prob. Nolan. cons.

fil. 22. n. 3. vers. tertio responderetur lib. 3. Bursat. dict. conf. 384. sub nu. 18. vers. secundo dicitur, Gabr. consil. 21. sub n. 24. vers. tamen & n. 45. vers. credo igitur lib. 1. Alciat. in Rubr. ff. de liber. & posth. sub n. 46. vers. Idque in proprietatis Judicio & d. Præf. Reg. 3. Præf. 38. sub n. 8. vers. secundus est, & distinguendo firmavit Rota in recent. decis. 289. sub n. 1. vers. & licet ad effectum part. 1. & decis. 146. sub n. 9. vers. atque hæc eo magis procedunt part. 3. & d. decis. 314. sub n. 19. vers. tunc enim p. 6. & in Rom. fideicom. de Arron. 23. Junii 1642. coram R. P. D. meo Bichio, in §. casui nostro, vers. præsertim quia non agitur; Quales visæ non fuerunt hæctenus deductæ pro eodem Octaviano Camillo.

Nam testes, pro ejus parte examinati deponunt quidem, quod illa mulier concepit, seu prægnans apparuit eo tempore, quo debebat, & famulabatur in domo præfati Liberii, & sed non bene concludunt quod nullus alius tunc aditum ad eam haberet, vel ejus folius contemplatione retineretur, ut necessarium esset, ad inferendam hinc legitimam præsumptionem, quod ex ipso conceperit, A. r. quibus mod. nat. eff. sui c. 4. ad fin. vers. si quis aut. m. d. functus fuerit ibi, talibus enim solummodo hoc incimus, ubi omnino indubitatus est, & concubina in domo affectus, & filiorum ibidem proles. Bald. in l. filium sub n. 17. vers. sed pone quidam puer natus est, ff. de his qui sunt sui, vel alien. Jur. & conf. 129. n. 3. vers. circa secundum lib. 2. Alex. conf. 157. circa primum dubium. sub n. 2. vers. nisi illa fuisset lib. 5. Roin. conf. 09. sub n. 12. vers. Item ad hoc lib. 3. Rot. consil. 67. vers. præmutuo unum lib. 3. Alciat. in d. rubr. de lib. & posth. sub d. n. 46. vers. Sed etiam quod sit filius Paleot. de Noth. & spur. c. 26. sub n. 6. vers. sicut nec is, & vers. si tamen, & fuit dictum in dict. Rom. hæred. de Gratian. 7. Febr. 1642. coram R. P. D. Royas in §. quinta elicta fuit, ac in d. Rom. fideicom. de Arron. coram R. P. D. meo Bichio in §. Casui nostro non applicatur.

Eoque magis, cum advenitur alii testes Catharinæ affirmantes eandem mulierem, de ann. 1638. & 1639. quo visa fuit gravida & cum aliis quodque nonnullis viris (quos ipsi nominant) conversari solitam fuisse; unde patris certitudo magis excluditur ad text. in l. vulgo concepti, cum ibi not. per gloss. in verb. vulgo, & DD. ff. de stat. homin. Soc. jun. conf. 86. sub n. 36. vers. nec ratio lib. 2. Nat. consil. 205. sub n. 2. vers. maxime ac seq. Paleot. de Noth. & spur. d. c. 26. sub n. 5. vers. quod si nihil. & sequent. & in his terminis respondit Rot. in dict. decisio. 289. sub n. 2. vers. constat enim part. 1. recent. & in dict. Rom. filiat. coram Reverendissimo D. Carrillo in §. Ut quidam prima provenit ex eo, & alios refert Modern. Roman. discept. 562. sub n. 13. vers. nec facit alia conjectura, & seq. vers. quibus additur.

Nec movit Dominos, fomæ hujus pueri, ac Tiberii similitudo, de qua testes deponunt, quoniam ea (ut nostri plerique sentiunt) ex ipsius mulieris imaginatione maxime causari solet, quæ pluribus interdum objectis intenta, diversas mente, ac utero solet conceptio foetui ingignere qualitates: Ideoque Argumentum & inde desumptum quasi ipsius naturæ testimonio munitum fallax nimium est (nisi alia certiora concurrant, ut concurrebant in illis casibus in quibus à Rota fuit alias approbatum) juxta gloss. in l. quæret aliquis vers. Sed accidit forte, ff. de verb. signif. & ex nostris probant Bart. in l. Gallus in princ. n. 14. vers. Sed hoc quod dicit de assimilatione, ibique late protegitur Forun. Garz. n. 118. vers. Alia fuit opinio, & seq. Mar. Salam. n. 59. vers. An ejus sit, & seq. ff. de liber. & posth.

Castr.

Castr. conf. 115. super primo sub n. 3. vers. nec in hoc lib. 1. Paris. d. conf. 10. n. 59. vers. similitudo etiam, ac seq. lib. 2. Decian. conf. 1. n. 117. vers. 15. lib. 3. Menoch. præf. 53. à nu. 45. vers. Quinta est conjectura & seq. lib. 6. & de Arb. Jud. cas. 89. n. 97. vers. Quinta conjectura & seq. Lup. de illegitim. com. 2. §. 3. n. 47. vers. traditur insuper, Tiraquell. ad ll. concub. leg. 7. sub n. 52. vers. illud autem, Guillelm. Bened. in repet. cap. Raynuius part. 3. in gloss. qua filium ex eo suscipiens, sub n. 16. vers. addunt nonnulli, & seq. de testam. Rot. in d. Rom. filiat. coram Reverendissimo D. Carrello in §. 6. denique conjectura, & decis. 164. nu. 7. vers. Nec verò part. 3. recent. & alii cumulat. per Modern. Roman. discept. 567. à num. 32. vers. Quibus addendum ac seq. Alphonf. Carrant. Hisp. de part. natural. & legitimat. c. 20. à n. 42. vers. 5. quaritur, & seq.

Fama verò, ac reputatio communis legitime non probatur per testes Octaviani Camilli, & ut necessarium esset (imò contrariis evititur) juxta Theor. Bart. in l. de minore §. plurimum sub nu. 4. vers. veniamus ergo & seq. ff. de qu. Ruin. consil. 52. n. 7. vers. potest etiam dici lib. 5. Rot. in d. Roman. fideicom. de Bonellis, 28. Novembris 1614. coram bon. mem. Ubaldo in §. nec quicquam faciunt testes, & d. dec. 164. n. 9. vers. non obstat fama p. 3. recent. & in d. Rom. filiat. 1. Julii 1639. in §. nam 1. desumpta ex fama, coram præfato SS. M. Carrillo.

Cæteræ autem conjecturæ, quæ deducuntur ex magna prædicti Tiberii sollicitudine de muliere, ac partu, quem in domo propriæ Sororis emitti, ac suscipi curavit; Ex pueri tanquam proprii filii educatione, tractatu, reputatione, confessione, ac demum institutione hæredis universalis, suadent quidem ab illo agnitionem fuisse in eum; sed non probant (aliis non concurrentibus) eum talem in præjudicium tertii & agentis ex fideicommissio, investitura, vel alio titulo independenti ab ipso Tiberio; nam aliàs facile unicuique esset ejusmodi artibus, filios sibi progignere, ad exclusionem legitimorum successorum, ut advertit Jaf. conf. 81. in hoc puncto n. 2. vers. Dico quod ista assertio, & emunctio, & conf. 106. spectabilis, & Clarissime Domine n. 2. vers. 2. & seq. lib. 1. Alciat. in d. Rubr. de liber. & posth. sub d. n. 46. vers. cum enim non subsistat ratio. Gratian. conf. 140. nu. 44. vers. Nec obstat, & seq. lib. 1. Nat. conf. 473. sub n. 24. vers. ad contraria, Surd. conf. 552. n. 21. vers. tamen hoc procedit. Rota in rec. d. dec. 146. n. 8. vers. Item aliam p. 3. & dec. 645. sub n. 4. vers. primò quod, p. 4. & d. dec. 409. n. 33. vers. decisiones vers. ac decis. 597. sub n. 11. vers. quoniam assertio, & seq. ubi nu. 6. vers. Quo verò ad conjecturas; Et seq. bene declarantur dicta in antecedenti dec. 409. procedere respectu successione illius, & à quo actus prædicti emanarunt, non autem respectu tertii, p. 5. & in d. Rom. fideic. de Arron. coram R. P. D. meo Bichio in §. casui nostro, & alii relati per Moder. Rom. d. discept. 562. n. 77. vers. præterea, & seq.

Nec visum fuit relevare, quòd cum hæc bona ex statuto, & consuetudine Abbatiæ, essent ad quoscumque & extraneos & transitoria, ut fuit dictum in Farfen. bonorum 19. Decembris 1614. coram bo. me. Buratt. dec. 87. in rec. decis. 642. p. 1. Ideò justè potuerit Tiberius insinulare in illis hæredem dictum Octavianum Camillum.

Nam quoad eam partem, quæ subjacet fideicommissio, per Octavianum ejus Patrem ad favorem ejusdem Catharinæ, ordinato in casu, quo ille decessisset, sine filiis legitimis, & naturalibus, ut constat ex testamento condito die 1. Maii 1627, non poterat sanè de illa in extraneos disponere in præ-

Decisiones ad Tract. de Alim.

judicium substituti, l. qui filium in fin. prim. ff. ad S. C. Trebell. l. fin. §. sed quia nostra, & seq. C. com. de leg. gl. in l. conficiuntur, §. 1. in verb. testatur in fin. ff. de jur. codicill. Soc. jun. conf. 72. n. 46. vers. nec aliter lib. 1. De residuo autem ratione detractionum, vel alia ad ipsum proprio jure spectante, minus potuit in favorem illius disponere; nam estò quòd hæc bona hujusmodi sint naturæ, & ut extraneis relinquere valeant, id tamè intelligi debet de his, qui aliàs capaces existunt, non verò de incapacibus (qualis est Octavian. Camillus, cessante præterea legitimatione, ut fuit in antecedenti decis. probatum) l. ut gradatim §. & si lege ff. de emuner. & honor. Bald. conf. 207. Quæstio est spurius n. 3. vers. quid ergo est, lib. 2. Ruin. conf. 105. n. 11. vers. Prædicta, & lib. 3. Gab. conf. 83. à n. 3. vers. Verum, & seq. per tot. & conf. 84. à n. 36. vers. 1. quia, & seq. usque ad finem, lib. 2. Rim. conf. 2. sub n. 61. vers. nam licet & seq. lib. 1. Franc. Cald. de jur. emphyt. lib. 2. q. 7. sub n. 39. vers. quod tamen juri repugnat, & latius q. 19. à n. 28. vers. ex eo agitur, & alii relati per Moder. Rom. discept. 218. n. 35. vers. 5. conclusio, & seq. & decis. 758. à n. 22. vers. quo verò ad nominationem, & seq.

DECISIO XXIV.

R. P. D. CERRO.

In causa Romana Fideicommissi de Coronis.

Lune 28. Januarii 1647.

SUMMARIUM.

- Proximitas gravati, & non gravantis attenditur.
- Femine ad fideicommissum simpliciter vocatæ veniunt in infinitum. Nuptæ dicuntur de familia, num. 12.
- Verba, & etiam, postea post orationem perfectam, stant augmentative.
- Ratio conservandi agnationem, adjecta prohibitione alienationis, inducit fideicommissum absolutum in casum mortis; & n. 16. Declara ut n. 17.
- Familie nomine expresso veniunt etiam transversales, & agnationis nomen comprehendit omnes, num. 10.
- Linea masculina posita in conditione ex statuto urb. censetur vocata. Continet transversales quando non aderant descendentes, n. 8.
- Fideicommissum pro conservatione agnationis, est favorabile, tanquam odiosum est restringendum, num. 21.
- Feminas remotiores, qui vocarunt, masculos proximiores magis vocasse censentur.
- Testator sicut prædilexit aliquem, ita & ejus posteritatem prædilexisse censetur, si voluisset, expressisset; valet testamentum, n. 22.
- Filiæ femine appellacione, descendentes tantum veniunt: aliter filia, aliter sorores nuncupantur, num. 15.
- Nepotes ex fratribus improprie dicuntur.
- Nepotum, & descendendum specificatio, post generalem mentionem familie, importat prædilectionem. Declara ut n. 19.
- Lineæ appellacione in dubio venit effectiva.

Simon de Coronis, in suo, cum quo decessit, testamento, quantum attinet ad rem nostram, ita deposuit, In omnibus autem ipsius testatoris bonis mobilibus, & immobilibus, presentibus, & futuris ubique existentibus Juribus, &c. hæredes suos universales

d